

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱ / ۰۲ / ۱۴

سرلوح مرادزی

مینه او کینه

غم دې راپرېښوده بېغمه لارې
 راته ښکارېږي چې صنمه لارې
 د دم په وخت کې دې اشنا بللم
 چې زه راپرېوتم له دمه لارې
 د گل نه مه کره د وفا تمه بیا
 لمر چې راوخته شېنمه لارې
 په سختو ورځو کې تنها دې پرېښووم
 د تش خوږو ورځو همدمه لارې
 د مینې باتو کې تېر دې واهه
 تېر کې زړه دې کړ برهمه لارې
 د زړه کوڅې دې له اول بېلې وې
 ځکه له کلي او له چمه لارې
 زه د ریښتیني ژوند په هڅه، لټه
 ته د واهي ارزو په تمه لارې
 ما له گړنگه او لوږدال ژغورلې
 خو تا ویل چې پرې ورځمه، لارې
 په خټه ښه وې خو په خوی بده وې
 نېښ دې راووهه لرمه لارې^(۱)
 چیرې چې مینه او کینه یوشان وي
 څه ترې، په غرو او که په سمه لارې
^(۱) مثل دی وایې، لرم چا سره له دښمنۍ نېښ نه وې، بلکې نېښ وهل یې خصلت دی.